

**Sud Bosne i Hercegovine**  
**Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 007875 11 U  
Sarajevo, 10.10.2013.godine

11-10-2013

05-26-2-028-110-II/10

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Esada Fejzagića i Ljiljane Lalović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Jasminke Aždajić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „CRUMB GROUP“ d.o.o. Brčko, koga zastupa punomoćnik Ognjen S. Avlijaš, advokat iz Bijeljine, protiv rješenja broj:05-26-2-028-76-II/10 od 12.10.2011.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari zloupotrebe dominantnog položaja, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.10.2013. godine, donio je sljedeću:

**P R E S U D U**

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

**O b r a z l o ž e n j e:**

Konkurencijsko vijeće BiH je, nakon donošenja zaključka o pokretanje postupka po zahtjevu privrednog subjekta „CRUMB GROUP“ d.o.o. Brčko, protiv privrednog subjekta Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, zbog sumnje o postojanju zloupotrebe dominantnog položaja, u smislu člana 10. Zakona o konkurenciji, osporenim rješenjem broj: 05-26-2-028-76-II/10 od 12.10.2011.godine, utvrdilo je da se ima smatrati da privredni subjekt Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, zbog proteka roka za donošenje rješenja o utvrđivanju zloupotrebe dominantnog položaja iz člana 41. stav (1) tačka c) Zakona o konkurenciji, ne zloupotrebjava dominantni položaj u smislu člana 10. stav (2) istog zakona.

Protiv ovog rješenja tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora iz razloga predviđenih u članu 11. stav 1. tačka 1., 3. i 4. Zakona o upravnim sporovima BiH. U tužbi detaljno obrazlaže postupak vođen pred Konkurencijskim vijećem, te navodi da je već ranije podnosio identičan zahtjev, i to

početkom 2010.godine, o kom nije raspravljano isključivom krivicom tuženog, jer zbog postupka imenovanja članova vijeća nije postojao potreban kvorum za odlučivanje. Tuženi je dana 02.03.2011.godine donio zaključak o pokretanju postupka u ovoj pravnoj stvari, te je nakon toga dana 25.05.2011.godine održana usmena rasprava na kojoj su bile pristutne obje strane u postupku, koje su dale odgovarajuće izjave o čemu je sačinjen i zapisnik. Od momenta zaključenja rasprave do donošenja osporenog rješenja proteklo je četiri mjeseca, a ukoliko se uzme u obzir i vrijeme od podnošenja prvobitnog zahtjeva, tuženi je imao dvije godine da se upozna sa sadržajem zahtjeva i svakim pojedinačnim dokazom obje strane. Tužitelj ukazuje da osporeno rješenje nije u skladu sa odredbom člana 200. stav 2. i 3. Zakona o upravnom postupku BiH, tako da se donošenjem ovakvog rješenja onemogućava pravo stranke da od suda u upravnom sporu traži odlučivanje u meritumu, odnosno odluku kojom se preinačava rješenje donijeto u upravnom postupku. Nadalje se u tužbi detaljno obrazlaže u čemu se sastoji zloupotreba dominantnog položaja od strane Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka. Tužitelj smatra da je tuženi imao dovoljno vremena za meritornu odluku, posebno s obzirom na činjenicu da je u dva navrata postavio identičan zahtjev. Nadalje ističe da su nepostupanjem po zahtjevu tužitelja Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, koje je i izazvalo podnošenje zahtjeva Konkurencijskom vijeću, kao i tokom postupka pred vijećem, povrijeđene odredbe člana 10. stav 1. i 2. i član 24. Zakona o konkurenciji, član 15. i 17. Zakona o komunikacijama, člana 35. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 37. Zakona o upravnom postupku i člana II ustava BiH tačka 2. Međunarodni standardi i tačke 3. Kataloga prava. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovno odlučivanje sa uputama u kom pravcu bi postupak morao teći i koje elemente novo rješenje mora sadržavati ili da sud u skladu sa odredbom člana 34. stav 3. Zakona o upravnom sporu donese odluku u sporu pune jurisdikcije.

U dogovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je Konkurencijsko vijeće BiH, nakon donošenja zaključka o pokretanje postupka po zahtjevu privrednog subjekta „CRUMB GROUP“ d.o.o. Brčko, protiv privrednog subjekta Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, zbog sumnje o postojanju zloupotrebe dominantnog položaja, u smislu člana 10. Zakona o konkurenciji, osporenim rješenjem broj: 05-26-2-028-76-II/10 od 12.10.2011.godine, utvrdilo da se ima smatrati da privredni subjekt Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, zbog proteka roka za donošenje rješenja o utvrđivanju zloupotrebe dominantnog položaja iz člana 41. stav (1) tačka c) Zakona o konkurenciji, ne zloupotrebljava dominantni položaj, u smislu člana 10. stav (2) istog zakona.

Pravilnost pobijanog rješenja je dovedena u pitanje tužbenim prigovorima i stanjem u spisu.

Naime, odredbom člana 41. stav (1) tačka c) Zakona o konkurenciji BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:48/05 do 80/09) propisano je da je Konkurencijsko vijeće, nakon donošenja zaključka o pokretanju postupka, dužno donijeti konačno rješenje o utvrđivanju zloupotrebe dominantnog položaja u roku od 4 mjeseca. Nadalje, ako Konkurencijsko vijeće ne donese konačno rješenje u naprijed navedenom, zakonom propisanom roku, u slučaju kada ocijeni da je za utvrđnje činjeničnog stanja i ocijenu dokaza potrebno izvršiti dopunsko vještačenje ili analize, ili kada je riječ o osjetljivim

privrednim granama ili tržištima, može produžiti rok za donošenje konačnog rješenja do tri mjeseca, o čemu je obavezno u pismenoj formi obavjestiti stranke u postupku (stav 2. citirane odredbe). Takođe, članom 11. stav (2) Zakona o konkurenciji propisano je da, ukoliko Konkurencijsko vijeće ne donese rješenje u roku iz člana 41. stav (1) tačka c) smatra se da se zaključenim sporazumom, odnosno postupanjem privrednog subjekta, ne zloupotrebljava dominantan položaj. Na poseban zahtjev privrednog subjekta Konkurencijsko vijeće, u skladu sa članom 11 stav (3) Zakona o konkurenciji, donosi rješenje da zaključenim sporazumom, odnosno postupanjem, privredni subjekt ne zloupotrebljava dominantan položaj.

U konkretnom predmetu evidentno je da Konkurencijsko vijeće nije donijelo konačno rješenje u roku propisanom članom 41. stav (1) tačka c) i stav (2) Zakona o konkurenciji. Budući da su tužitelj „CRUMB GROUP“ d.o.o Brčko i Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, podnijeli tuženom dana 04.10.2011.godine, odnosno dana 10.10.2011.godine, posebne zahtjeve za donošenje rješenja u smislu člana 11. stav (3) Zakona o konkurenciji, to je Konkurencijsko vijeće konstatovalo da je rok za donošenje konačnog rješenja, u smislu člana 41. stav (1) tačka c) Zakona o konkurenciji, protekao, te je u skladu sa članom 11. stav (3) istog zakona, donio rješenje kojim se smatra da privredni subjekt Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka ne zloupotrebljava dominantan položaj na tržištu u smislu člana 10. stav (2) Zakona o konkurenciji.

Ovakav zaključak tuženog suprotan je odredi člana 1. Zakona o konkurenciji, prije svega, iz razloga što je osnovi cilj i svrha ovog zakona da Konkurencijsko vijeće u okviru svoje nadležnosti, u skladu sa zakonom propisanim pravilima i postupcima, donosi mjere u cilju zaštite i promocije tržišne konkurencije u Bosni i Hercegovini.

Iz podataka u spisu jasno proizlazi da je dana 25.05.2011.godine održana usmena rasprava, kojoj su prisustvovali punomoćnici i „CRUMB GROUP“ d.o.o Brčko i Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, na kojoj je voditelj postupka obavijestio stranke da će Konkurencijsko vijeće u zakonom propisanom roku donijeti odluku, u skladu sa članom 43. stav 2. Zakona o konkurenciji, te da će pismeni otpravak odluke biti dostavljen punomoćnicima stranaka. Nakon toga, Konkurencijsko vijeće je dana 08.06.2011.godine donijelo Zaključak o produženju roka za donošenje rješenja, ali ono nije doneseno ni u dodatnom roku od tri mjeseca. Evidentno je da je postupak vođen neopravdano dugo, bez upuštanja u meritorno odlučivanje, pogotovo kad se ima u vidu relativno jednostavan činjenični i pravni zahtjev tužitelja za utvrđivanje činjenice zloupotrebe dominantnog položaja od strane Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka.

Naime, tužitelj je zahtjev utemeljio na tvrdnji da Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, bez razumnog objašnjenja i razloga izbjegavaju potpisivanje Ugovora o interkonekciji sa tužiteljem, potpisujući istovremeno Ugovore o interkonekciji sa drugim privrednim društvima koja imaju identične dozvole za pružanje fiksnih javnih telefonskih usluga izdatih od strane Regulatorne agencije za komunikacije, kao što ima i sam tužitelj. Ovakvo postupanje Telekomunikacija RS a.d. Banja Luka, po mišljenju tužitelja, direktno ukazuje na zloupotrebu dominantnog položaja u smislu odredbe člana 10. stav 2. tačka a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji.

U konkretnom slučaju bilo je dovoljno utvrditi osnovanost navoda tužitelja da su se predmetni ugovori zaključili sa drugim privrednim društvima, a da se u isto vrijeme izbjegavalo zaključenje istog ugovora sa tužiteljem, što objektivno nije zahtijevalo dugotrajan i složen postupak.

Činjenica da je ovaj predmet tuženi organ okončao procesnom odlukom u smislu člana 41. stav (1) tačka c) Zakona o konkurenciji, na način što je u skladu sa članom 11. stav (3) istog zakona, donio rješenje kojim se smatra da privredni subjekt Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka, ne zloupotrebljava dominantan položaj na tržištu, u smislu člana 10. stav (2) Zakona o konkurenciji.

Analizirajući datume u kojima su preduzimane pojedine radnje u postupku, evidentno je da je od dana podnošenja tužiteljevog zahtjeva za pokretanje postupka, do dana donošenja zaključka o pokretanju postupka, prošlo više od dva mjeseca, a da je rješenje kojim je utvrđeno da se ima smatrati da Telekomunikacije RS a.d. Banja Luka ne zloupotrebljava dominantni položaj na tržištu, bez odlučivanja o meritumu zahtjeva, doneseno u daljnjem vremenskom razdoblju od sedam mjeseci.

Sud nalazi da se za ovakvu neefikasnost u rješavanju zahtjeva stranaka ne mogu naći objektivna opravdanja, što implicira da je postupanje tuženog, inače formalno pokriveno zakonskim odredbama, u svojoj suštini suprotno smislu i ciljevima Zakona o konkurenciji BiH.

Shodno izloženom, ovo sudsko vijeće zaključuje da je tuženi organ propustio da poštujući osnovna načela zakona i ciljeve koje Zakon o konkurenciji treba postići, efikasno i pravilno utvrdi činjenice i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Stoga će tuženi organ u ponovnom postupku vodeći računa o primjedbama iznesenim u ovoj presudi, pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje u rokovima propisanim zakonom i meritorno odlučiti o zahtjevu tužitelja.

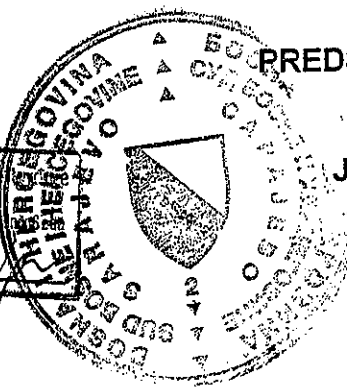
Imajući u vidu navedeno Sud je, primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02. do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

**ZAPISNIČAR**

Jasminka Aždajić

Tačnost prepisa potvrđava - p  
Ovlašteni zapis

*Jasminka Aždajić*



**PREDSJEDNIK VIJEĆA  
SUDIJA**

Jadranka Brenjo